

Mi-e dor

SAlecsandru

Când mă trezesc,mi-e dor de tine
Și când mă culc,mi-e tare dor.
De când plecat-ai de la mine
Nu mai trăiesc și nu mai mor.

S-a veștejit în glastră floarea,
Au amuțit privighetori;
Plângând și muntele și marea
Îți fac în taină dulci chemări.

Mă dor luceferii și cerul
Mă doare luna ce s-a stins
Dar tot păstrez în piept misterul
Iubirii care m-a învins.

Nu mai auzi,ești prea departe
Trecutul l-ai abandonat
De parcă vidul cel de moarte
Cu chipul lui te-a cununat...

Revino,strig!Te-aștept cântând
Și dănțuiesc cu tine-n gând!